

Stanowisko
Zarządu Związku Miast Polskich
w sprawie
projektu nowej ustawy Prawo zamówień publicznych

Zarząd Związku Miast Polskich na posiedzeniu w Sopocie, w dniu 24 kwietnia br. zapoznał się wstępnie z projektem ustawy Prawo zamówień publicznych (zwanej dalej Ustawą), poddanej konsultacjom publicznym przez Urząd Zamówień Publicznych. Projekt Ustawy jest wypełnieniem dyspozycji Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2014r. (zwanej dalej Dyrektywą), nakazującej w terminie do 18 kwietnia 2016 r. wprowadzenie w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych do systemu prawnego państw – członków Unii Europejskiej.

Przedłożony do konsultacji projekt zawiera szereg zmian wdrażających dyspozycje wynikające z zapisów Dyrektywy jak i będących pochodną praktyki stosowania aktualnie obowiązujących przepisów czy wypracowanej przez lata linii orzeczniczej.

Związek już w ubiegłym roku z zadowoleniem przyjął większość przepisów Dyrektywy, zwłaszcza odnoszących się do wzmocnienia roli kryteriów pozacenowych oraz jednoznacznego zdefiniowania zamówień wewnętrznych (*in-house*), apelując o ich szybkie wprowadzenie do polskiego prawodawstwa.

Obecnie Zarząd, przygotowując się do przedstawienia opinii na forum Komisji Wspólnej Rządu i ST, z niepokojem odniósł się do proponowanego brzmienia przepisu art. 17 Ustawy, gdyż:

1. Przenosi on wprost do Ustawy kierunkową dyspozycję, zawartą w art. 24 Dyrektywy, która wymaga wprowadzenia przez państwa członkowskie UE takich regulacji prawnych, które zapewnią podjęcie przez instytucje zamawiające odpowiednich środków, by skutecznie zapobiegać konfliktom interesów, tak aby nie dopuścić do naruszenia zasady zachowania uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. Przeniesienie wprost bardzo ogólnego zapisu, wprowadzającego „nieostre” pojęcia: bezpośredniego, pośredniego interesu finansowego, ekonomicznego, osobistego członków personelu instytucji zamawiającej lub dostawcy usług w zakresie obsługi zamówień, działających w imieniu instytucji zamawiającej, powoduje iż przepis art. 17 projektu Ustawy jest niejednoznaczny. Zobowiązuje on te osoby do składania oświadczeń nie na podstawie jednoznacznych i obiektywnych przesłanek, tylko w znacznej mierze na podstawie subiektywnej oceny.

2. Zachowanie w par.2 art. 17 projektowanego przepisu Ustawy rygoru odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania z tytułu oświadczenia złożonego przez osoby wykonujące czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego oraz (dodane) przez osoby mogące mieć wpływ na jego wynik spowoduje, obawę tych osób przed udziałem w przedmiotowych czynnościach (ze względu na niejednoznaczność definicji „konfliktu interesów”, co zmusza do daleko idącego subiektywizmu w samoocenie osoby składającej oświadczenie, (a co za tym idzie – wysokie ryzyko postawienia takiej osobie zarzutu z art. 233 ust. 1 i ust. 6 Kodeksu Karnego). Zdziwienie budzi przy tym zawarta w tej propozycji nieadekwatność rygoru w stosunku do ewentualnego przewinienia.

Sopot, 24 kwietnia 2014r.

Zygmunt FRANKIEWICZ
Prezes Związku